

Határozatok Tára

T-328/21. sz. ügy

(kivonatos közzététel)

**Airoidi Metalli SpA
kontra
Európai Bizottság**

A Törvényszék végzése (negyedik tanács), 2022. május 2.

„Megsemmisítés iránti kereset – Dömping – A Kínai Népköztársaságból származó extrudált alumíniumtermékek behozatala – Végleges dömpingellenes vámot kivető aktus – Importőr – Végrehajtási intézkedéseket maga után vonó, rendeleti jellegű jogi aktus – A személyében való érintettség hiánya – Elfogadhatatlanság”

Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Végrehajtási intézkedéseket maguk után vonó, rendeleti jellegű jogi aktusok – Fogalom – Dömpingellenes vámokat megállapító rendelet – Bennfoglaltság – A gazdálkodók és a nemzeti vámhatóságok közötti információcserére szolgáló elektronikus rendszer létrehozása – Hatás hiánya

(EUMSZ 263. cikk, negyedik bekezdés; 2021/546 bizottsági rendelet)

(lásd: 19., 20., 23–33. és 35. pont)

Összefoglalás

Az extrudált alumíniumtermékek (a továbbiakban: érintett termék) európai gyártóit képviselő egyesület által benyújtott panasz nyomán az Európai Bizottság a dömpingellenes vizsgálatának eredményeként elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó érintett termék behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló végrehajtási rendeletet (a továbbiakban: megtámadott rendelet).¹

Az Airoidi Metalli SpA (a továbbiakban: felperes), amely az érintett terméket importáló társaság, keresetet indított a megtámadott rendelet megsemmisítése iránt.

A Bizottság elfogadhatatlansági kifogást emelt e keresettel szemben azzal az indokkal, hogy a felperes az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem rendelkezik keresetösségi joggal, mivel a megtámadott rendelet végrehajtási intézkedéseket von maga után vele szemben és nem érinti őt személyében.

¹ A Kínai Népköztársaságból származó extrudált alumíniumtermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2021. március 29-i (EU) 2021/546 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2021. L 109., 1. o.).

A Törvényszék helyt ad ezen elfogadhatatlansági kifogásnak, és a vámeljárásoknak a vámjogszabályok módosítása nyomán bekövetkezett automatizálására alapított felperesi érvekre tekintettel pontosítja azon ítélkezési gyakorlatát, amely szerint a végleges dömpingellenes vámokat megállapító rendeletek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében véve végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után.

A Törvényszék álláspontja

A Törvényszék előzetesen emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat a neki címzett (első eset) vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen (második eset), továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket (harmadik eset).

A Törvényszék, miután megállapítja, hogy a jelen ügy körülményei között a felperes nem volt a megtámadott rendelet címzettje, valamint hogy az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ilyen rendelet közvetlenül érinti a felpereshez hasonló importőröket, megvizsgálja, hogy a felperes rendelkezik-e keresetőségi joggal a megtámadott rendelettel szemben az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szabályozott második vagy harmadik eset alapján.

Először is a megtámadott, rendeleti jellegű jogi aktus végrehajtási intézkedéseinek hiányára vonatkozó harmadik esetet illetően a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az 1992. évi Vámcode² rendelkezésein alapuló, majd a 2013. évi Uniói Vámcode³ rendelkezéseinek alkalmazása során átvett állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a végleges dömpingellenes vámokat kivető rendeletek végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után az e vámokért felelős importőrök tekintetében, amely intézkedések az e vámokból eredő vámtartozásnak az importőrrel való közlésében vagy az importőr e vámtartozásról való értesítésében állnak.

A Törvényszék rámutat különösen arra, hogy a 2013. évi Vámcode rendelkezései többek között azt írják elő, hogy a fizetendő vám összegét a nemzeti vámhatóságok állapítják meg, hogy ezeket az összegeket az említett hatóságok közlik az adóssal, és hogy az áru vámhatóság általi átengedése a vámtartozás összegének és az importőr által bejelentett összegnek az egyezése esetén e tartozás adóssal történő közlésével egyenértékű. A vámjogszabályok módosításából tehát nem lehet arra következtetni, hogy a jelen ügyben alkalmazandó 2013. évi Vámcode hatálybalépése óta a végleges dömpingellenes vámokat kivető rendeletek már nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket az importőrök tekintetében. Ez annál is inkább így van, mivel a 2013. évi Vámcode e rendelkezései alig különböznek a korábban hatályban lévő rendelkezésektől.

A Törvényszék szerint mindenekelőtt e megállapításokat nem kérdőjelezi meg az információcserére szolgáló rendszernek a 2013. évi Vámcode által bevezetett informatizálása. Ez az informatizálás ugyanis a gazdálkodók és a vámhatóságok közötti információcserére vonatkozik, és mint ilyen nem jelenti azt, hogy a termékek behozatalában és a dömpingellenes vámok megfizetésében ezentúl kizárólag a gazdálkodók játszanának szerepet a nemzeti vámhatóságok utólagos beavatkozása nélkül.

² A Közösségi Vámcode létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i, módosított 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.).

³ Az Uniói Vámcode létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i, módosított 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.).

A Törvényszék ezt követően a vámárnyilatkozat-eljárásnak és a fizetendő vám meghatározására irányuló eljárásnak a megvizsgálása alapján úgy ítéli meg, hogy a megtámadott rendelet csupán azt követően tudja kifejteni a hatásait, hogy az importőr vámáru-nyilatkozatot vezetett be az elektronikus vámrendszerbe, amely nyilatkozatot szükségszerűen a nemzeti vámhatóságok által elfogadott intézkedés követ. Bár igaz, hogy ez az intézkedés a leggyakrabban elektronikus kommunikáció formáját ölti, ez nem változtat azon, hogy a nemzeti hatóságok által elfogadott aktusról van szó.

Végül a Törvényszék rámutat arra, hogy a 2013. évi Vámkódex által bevezetett automatizálásból azon következtetés levonása, hogy a megtámadott rendelet nem von maga után végrehajtási intézkedéseket, azt eredményezné, hogy a jogi aktus végrehajtási intézkedéseinek hiányára vonatkozó jogi kritérium értékelését pusztán technikai körülményektől tennénk függővé. Márpedig az ilyen anyagi jellegű egyszerűsítés, még ha azt a nemzeti hatóságokat a megtámadott rendelet végrehajtása során megillető mérlegelési mozgástér hiánya továbbra is igazolja, nem járhat ilyen következményekkel.

A Törvényszék többek között e megfontolásokra tekintettel állapítja meg, hogy a felperes nem rendelkezik keresetösségi joggal a megtámadott rendelet megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt harmadik eset alapján, mivel az említett rendelet vele szemben végrehajtási intézkedéseket von maga után.

Megállapítva másodszer, hogy a megtámadott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt második eset értelmében személyében sem érinti a felperest, a Törvényszék a megsemmisítés iránti keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.